

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 838
@ "מברכין החודש", לא אומרים "צדקתך".
@ ר"ח חשוון יחול בימים שלישי ורביעי הבעל"ט.
יחדשהו הקב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה,
לפרנסה טובה לבשורות טובות ולגשמים בעיתם, אמן.
@ ביום שישי ג' חשוון אזכרה למרן הראשלי"צ עובדיה יוסף זצ"ל

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

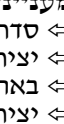
בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

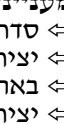
בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

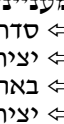
בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

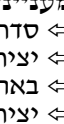
בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

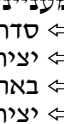
בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

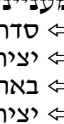
בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:25
רבנו תם - 19:01

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

הנחש - סוכן מכירות מפולפל

שימו לב לטכניקה של הנחש: שיטות שכנוע כשל סוכן מכירות ותיק. בדבר האלוקים המקורי נאמר מפורשות: "ויצו ה'... לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת... לא תאכל ממנו". דברי האלוקים הם קודם כל צו, פקודה ברורה. תחילתם בקביעה ברורה שהכול מותר. כל עצי הגן מותרים באכילה. כך משתמע מן הביטוי החוזר: "אכול תאכל", האיסור מתמקד בעץ אחד הניצב בתוך הגן. אך הנחש החלקלק מטעים את דבריו באוזני האשה. כבדרך אגב, הוא מחדיר הערכה שונה למהות האיסור: "אף כי אמר אלוקים" - אמר ולא ציווה. האיסור אינו כה חמור. האומנם הכול נאסר עליכם? האשה משתכנעת: "מפרי עץ הגן נאכל". עתה נעלמו המילים "מכל" ו"אכול תאכל". "ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלוקים לא תאכלו". גם כאן כבר בוצע התיקון: לא עץ בודד הוא האסור, אלא מפרי העץ אשר בתוך הגן. זהו הפרינציפ החוזר על עצמו מאז ימי קדם ועד ימינו. להתעלם מן המותר, לחשוב רק על האסור ועל המגביל, במטרה להוכיח שזו גזירה שלא ניתן לעמוד בה. בשלב הבא זוחל הנחש עמוק יותר. עתה הדרך פתוחה וקצרה. העץ הופך לטוב למאכל ולתאוה לעיניים. לפתע כבר לא ניתן לעמוד בפיתוי: "ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאשה עמו ויאכל". (הרב משה גרינקל "פרשה ופישרה")

"בניד בשחילי זחלים" - חינוך

מתכננים את השגרה יחד

הזמן אחרי החגים הוא זמן מצוין לחשיבה. אחרי שביליתם יחד כל המשפחה, אפשר להתחיל לחשוב על המטרות לשנה הקרובה. אולי נחליט שהשנה נרצה שהבית יהיה מסודר יותר, או שכל אחד מהילדים יפתח הרגלים חדשים, יהפוך לעצמאי יותר. כמובן, גם ההורים מוזמנים לשנות ולהוסיף דברים לשגרה שלהם. אבא או אמא שרגילים לעבוד עד מאוחר יכולים לקבל החלטה להקדיש יום או יומיים בשבוע לחזרה מוקדמת הביתה, כדי לבלות עם המשפחה. כך, למשל, תוכלו להחליט על יום מסוים בשבוע בו יוצאים מהבית - לטיול בטבע, פיקניק, סרט או הצגה. בדרך כלל החזרה לשגרה אחרי החגים מתלווה גם ברצון לסדר וארגון. למשל, לוח זמנים משפחתי - במהלך החגים כולם התרגלו ללכת לישון ולקום בשעות שונות, ועכשיו, כאשר מדובר בחזרה ללימודים, זה יכול להיות בעייתי. בסך הכל, שגרה מאד חשובה לא רק לילדים, אלא לכל המשפחה, כי היא מקלה על התנהלות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרצה "יחזק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים
רפואה שלימה לרב ישיעיהו בהצגה בן מזל שיזכה במהרה לרפואת הנפש ורפואת הגוף למ"ח אבריו וש"ח גידיו ויחזור לאיתנו נא להתפלל לרפואתו

מקום מיוחד לנשים
לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה לדניאל ותמר יצחק-פור ולמשפחת כונסארי

מקום מיוחד לנשים
לרצל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה לדניאל ותמר יצחק-פור ולמשפחת כונסארי

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

מרכה והצלה

מרכה והצלה
לשבתאי וישרה מוסאי שיזכו לרפואה שלימה ובפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה לשנים רבות וזיווג הגון עוד השנה לאייל

מרכה והצלה
למשה וחנה דידי שיזכו לרפואה שלימה ובפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה. ולסיגלית בטיטו רפואה שלימה וברכה והצלחה לאופיר ושמואל

מרכה והצלה
למשה וחנה דידי שיזכו לרפואה שלימה ובפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה. ולסיגלית בטיטו רפואה שלימה וברכה והצלחה לאופיר ושמואל

מרכה והצלה
למשה וחנה דידי שיזכו לרפואה שלימה ובפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה. ולסיגלית בטיטו רפואה שלימה וברכה והצלחה לאופיר ושמואל

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

מרכה ואחיות

מרכה ואחיות
לשבתאי ואוריה כהן לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה ליחיאל ושושנה כהן ולאודי ורחל תעסה

מרכה ואחיות
לשבתאי ואוריה כהן לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה ליחיאל ושושנה כהן ולאודי ורחל תעסה

מרכה ואחיות
לשבתאי ואוריה כהן לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה ליחיאל ושושנה כהן ולאודי ורחל תעסה

מרכה ואחיות
לשבתאי ואוריה כהן לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה ליחיאל ושושנה כהן ולאודי ורחל תעסה

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

מרכה ואחיות

מרכה ואחיות
לשבתאי ואוריה כהן לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה ליחיאל ושושנה כהן ולאודי ורחל תעסה

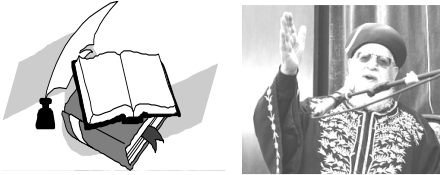
מרכה ואחיות
לשבתאי ואוריה כהן לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה ליחיאל ושושנה כהן ולאודי ורחל תעסה

מרכה ואחיות
לשבתאי ואוריה כהן לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה ליחיאל ושושנה כהן ולאודי ורחל תעסה

מרכה ואחיות
לשבתאי ואוריה כהן לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיים שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה ליחיאל ושושנה כהן ולאודי ורחל תעסה

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

4 יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני משיב הרוח ומוריד הגשם

"משיב הרוח ומוריד הגשם", הוא שבח להשם יתברך, שאנו אומרים אותו בימות החורף, בתפלת העמידה, בברכת "מחיה המתים". וכפי שמופיע בכל הסידורים. מתחילין לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" החל מתפילת מוסף של חג שמחת תורה, והזכרה זו, אינה שאלה ובקשה על הגשם, אלא היא שבח להשם יתברך, ולכן הזכרה זו נקראת "גבורות גשמים", שמדברת מענין גבורותיו של השם יתברך בעולמו.

מדוע מזכירים משיב הרוח דוקא בברכת מחיה המתים?

אמרו בגמרא (ברכות לג.), שמזכירין גבורות גשמים ("משיב הרוח") בברכת "אתה גבור", שהיא ברכת "מחיה המתים", משום שהיא ברכה על תחיית המתים, ומתוך שירידת גשמים שקולה כנגד תחיית המתים, לפיכך קבעו בתחיית המתים. ושאלת גשמים ("ותן טל ומטר לברכה"), קבעו בברכת השנים, משום שברכת השנים היא ברכה על פרנסה, וירידת גשמים גם היא ענין פרנסה לעולם.

א. טעה ולא אמר משיב הרוח ומוריד הגשם, אם נזכר קודם שאמר הברכה מחיה המתים אומר במקום שנזכר רק שלא יהא באמצע ענין, כגון אם נזכר לאחר שאמר ומקיים אמונתו אומר גם כן לישני עפר ואומר משיב הרוח, מי כמוך. ואם רוצה יכול לומר לגמרי "משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיים". אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים הברכה מחיה המתים, צריך לחזור לראש תפלת שמונה עשרה (ולא סגי שיתחיל אתה גבור, כי ג' ברכות הראשונות כחדא חשיבי לענין זה, שאם סיים הברכה שלא כהוגן צריך לחזור לראש התפלה). טעה במעריב של פסח או בשחרית או במוסף ולא אמרו, אין צריך לחזור.

ב. במקומות שאומרים בקיץ משיב הרוח ומוריד הטל, אם טעה ואמר כן גם בחורף, אם לא נזכר עד לאחר שאמר ברוך אתה ה', גומר הברכה מחיה המתים, ואין צריך לחזור בשביל הזכרת גשם, כיון שכבר זכר טל, ואך אם נזכר מקודם שאמר את השם, אומר במקום דסלקא ענינא מוריד הגשם.

ג. אם טעה בקיץ ואמר משיב הרוח ומוריד הגשם, אם נזכר קודם שאמר הברכה מחיה המתים, חוזר ומתחיל אתה גבור וכו' (ואין זאת מדיון חזרה, אלא כדי שתהא הברכה ניכרת שאינו אומר בה משיב הרוח ומוריד הגשם), אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים מחיה המתים חוזר לראש התפלה. אם לא אמר רק משיב הרוח ולא אמר מוריד הגשם, אינו מזיק כלל ואומר מכלכל חיים. אם טעה במעריב או בשחרית של שמיני עצרת ואמר, אין צריך לחזור לראש.

ד. אם טעה ולא אמר טל ומטר, אם נזכר קודם שסיים הברכה מברך השנים, אומר שם ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבענו... וחזרתם כראוי, ואם לא נזכר עד לאחר שחתם הברכה מתפלל להלן. ובתוך ברכת שמע קולנו, אחר ריקם אל תשיבנו, אומר ותן טל ומטר לברכה כי אתה שומע תפילה...

ואפילו אם לא נזכר אז רק אחר שאמר ברוך אתה, כל שלא אמר עדיין את השם, יכול לומר ותן טל ומטר לברכה כי אתה שומע. אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים הברכה שומע תפלה, חוזר ומתחיל ברוך עלינו, ואם לא נזכר עד לאחר שאמר את הפסוק יהיו לרצון וגו', חוזר לראש התפלה.

ה. טעה בקיץ ואמר טל ומטר, חוזר ומתחיל ברוך עלינו, ואם לא נזכר עד לאחר שאמר את הפסוק יהיו לרצון השני, חוזר לראש התפלה.

מכל מלמד השכלות

דורשי רשומות אמרו, כי חיי האדם על אדמות כולם רמזים בפרשות של החומש :

בראשית - התחלת לידתו של האדם.

נח - בהתחלה נוח לו, שכן הכל מטפלים באהבה וברוב חיבה, אפילו מללך - סולחים לו מרוב אהבה, ודומה הוא למלך, וכולם מכבדים סביבו ומנסים להעניק לו כל צרכיו.

לך לך - מתחיל ללכת, כמה טוב לו וכמה הוריו שמחים לראותו, כי עוללם מתחיל לעשות את צעדיו הראשונים.

וירא - מתחיל לראות ולהתעניין בכל הסובב אותו, ושואל כל הזמן אותה שאלה: "מה זה?" והוריו רוויים עונג משאלות אלו.

חיי שרה - בשעה טובה הוא התבגר והגיע לפרקו. נושא את בת זוגו, וקול ששון וקול שמחה נשמעים במעונו.

תולדות - אף הוא מתחיל להוליד ילדים. שכן מעגל החיים אינו נפסק לעולם.

ויצא - יוצא לחפש לו פרנסה, שכן צריך הוא לפרנס את משפחתו ולדאוג לכל צרכיהם.

וישלח - אף ילדיו בשעה טובה גדלו וכן הוא מבקש לחתן את בניו ובנותיו ולשלוח אותם לדרכם החדשה.

וישב - יושב בביתו בשלווה שכן נשאר הוא ורעייתו לבד בבית, וכפי שרמוז, שיעקב ביקש לשבת בשלווה בסוף ימיו.

מקץ - בא הקץ והזקנה, ולכן מתחיל הוא לחשוב על הסוף, ולפני מי עתיד לתת הוא את הדין ועושה חשבון נפש.

ויגש - מתחיל להתקרב אל מי שאמר והיה העולם, 'ויגש' לשון קירבה. חש הוא, כי ימיו ספורים על האדמה.

ויחי - הגיעה עת פקודתו, והוא התבקש לגנוי מרומים, ואשרי מי שנכתב עליו 'ויחי' בפטירתו, כי ידוע שצדיקים - שפתותיהם מדובבות בקבר, ואורם אינו כבה לעולם, שכן תולדותיהם לעולמי עד קיימים.

חודש חשוון

חשוון - הוא החודש השני בשנה, והשמיני למניין החודשים שמתחיל מניסן. חודש זה נקרא בשם "בול", כמו שנאמר (מלכים א'): "ובשנה האחת עשרה בירח בול, הוא החודש השמיני, כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו". ונקרא "בול" לפי שבחודש זה העשב בלה בשדה ובוללין לבהמה מהבית, כלומר: מערבבים לה מרעה מן המססופא אשר בבית. יש אומרים שהוא מלשון "יבול", שבחודש זה מתחילה החרישה והזריעה.

ויש אומרים מלשון "מבול", שבחודש זה יורדים על הרוב גשמים הרבה. ובמדרש אמרו, מפני שבחודש זה התחיל המבול, לכך נגזר עליו שיהא בו מטר וגשם למכביר. ונתקבל השם "חשוון" שעלה עם הגולים מבבל, שכך אמרו חז"ל: "שמות חודשים עלו מבבל".

" ואבותינו סיפרו לנו "

שתי אבידות

יום אחד צעדתי ברחוב תל אביב, ולפתע הבחנתי בארנק שזרוק על המדרכה. לא חשבתי לרגע כי זה חפץ חשוב. מן הארנק הציצו שטרות רבים. הלכתי לפינת הרחוב והתחלתי לספור. היה שם אוצר של ממש. ספרתי 2,000 דולר ועוד כמה מאות שקלים, פנקס צ'קים וכרטיסי אשראי. מעולם לא ראיתי סכום כסף גדול כל כך. האמת היא שלרגע חשתי פיתוי לקחת את הכסף לעצמי, במחשבה שאולי המאבד התייאש. אבל מיד לאחר מכן נזכרתי בחובתי להשיב אבידה שיש בה סימנים. נסעתי הביתה והתקשרתי למספר הטלפון שהיה רשום על הצ'קים. הכתובת הרשומה הייתה בהרצליה.

לצלול ענתה אישה, ואני שאלתי אם אבד לה משהו. היא התרגשה ואמרה שאבד לה הארנק, ולא הכסף הוא שחשוב לה, אלא הכרטיסים ותעודת הזהות. מסרתי לה את כתובתי ואמרתי שאם היא רוצה היא יכולה לבוא ולקחת את הארנק. היא הגיעה עם בעלה ברכב מפואר. הם נראו אנשים עשירים מאוד. הם נכנסו לביתנו והביטו בתימהון לכל עבר. אמי הכניסה אותם לחדר האורחים העלוב שלנו, ושם הגשתי להם את הארנק. ביקשתי ממנה לספור את הכסף, כדי שתראה שלא נטלתי לעצמי ממנו, אך היא אמרה שאינה מתכוונת לספור כלל, ושהיא סומכת עליי. אני לא ויתרתי, ומכיוון שהיא סירבה בתוקף, לקחתי את השטרות והתחלתי לספור מול עיניה.

היא לא הבינה מדוע אני עושה זאת, ואז הסבירה לה אמי מה עבר עליי במחצית השנה האחרונה. אמי פרצה בבכי, ואני הצטרפתי אליה. גם בעיניהם של בני הזוג העשירים עלו דמעות. הם השאירו לי סכום כסף גדול כמתנה וביקשו את מספר הטלפון שלנו.

מאותו היום הם פשוט אימצו אותי. הם שלחו לי סכומי כסף ושוברי קנייה לבגדים. הם החלו להתעניין במקום הלימודים, ומכיוון שהיו להם קשרים, הם דאגו שאלמד בסמינר שהיה לו שם טוב. מסתבר שהיו להם קשרים במקומות הנכונים. הם מימנו לי חוגים למוזיקה, והאישה הייתה הולכת איתי לקניות ומציינת אותי בכל טוב. היא הייתה פסיכולוגית ונתנה לי הרבה מהידע שלה, סייעה לי לצאת ממשברים ואף חיזקה אותי מבחינה רוחנית. כך גדלתי כנסיכה בבית. הפכתי לערה בוגרת ורצינית, לבושה היטב ומדברת בעדינות. אחי ואחיותי הלכו בעקבותיי, ובני הזוג מהרצליה תמכו גם בהם. גם כשהתחנתי בני הזוג לא נטשו אותי כשעזרו לי לקנות דירה.

כיום אני עובדת כמנהלת חשבונות ובעלי מחנך. יש לנו שבעה ילדים שלומדים במוסדות חרדים מצויינים. קשריי עם הזוג הזה עדיין חזקים. הם תומכים בנו לאורך כל הדרך. אני מסתכלת לאחור ויודעת שלעולם לא הייתי מאמינה כי זה הגורל הצפוי לי.

אני מספרת את הסיפור לילדי, ובעיקר מתעכבת בנקודה שבה מצאתי את הארנק. אני אומרת להם: "תראו עד כמה האדם הוא עיוור. באותם רגעים חשבתי שמצאתי אוצר. אם חלילה לא הייתי עומדת בניסיון והייתי מתפתה שלא לקיים מצוות השבת אבידה, אמנם הייתי יכולה לקנות דברים רבים באוצר הזה, אבל הוא היה נגמר בסוף, ואני הייתי מפסידה את ה'מצאיה האמיתית'.

"אבל עמדת בפיטוי. קיימתי מצוות השבת אבידה, 'הפסדתי' כביכול אוצר קטן, אך זכיתי במטמון גדול ואין סופי".

(חיים ולדר)

גדלתי בבית עני מרוד. לא רק עני, אלא גם הרוס. אחי יצאו לתרבות רעה, ולא הייתה שום סיבה שאלך בדרך טובה. הוריי היו אנשים חלשים שסבלו מבעיות אישיות וכלכליות. הם לא הסתדרו זה עם זה, וודאי לא עם הילדים. למדתי בבית יעקב, וכבר בכיתה ח' החלו הבעיות. התקבלתי לסמינר סוג ב' והתחלתי להתחבר עם בנות שליליות שחלקן היו בסמינר וחלקן סולקו ממנו. כך חייתי עד גיל 15. באותו זמן הרווחתי מעט כסף משמרטפות אצל שכני – זוג צעיר. המחיר שלקחתי היה זול. הם סמכו עליי והשאירו אותי עם התינוקת שלהם.

באחד הימים פנתה אליי אמי ושאלה: "תגיד, איפה הטבעות של השכנה?" "אילו טבעות?" עניתי.

אמי הגיבה: "אל תביישי אותי. פשוט ספרי לי איפה הן, ונסגור את העניין אחרת הם יזמינו משטרה". אמרתי לה: "אבל לא לקחתי את הטבעות".

אמי החלה לצעוק עליי ואחר כך להתחנן בפניי שאסגור את העניין, אך אני הכחשתי שלקחתי את הטבעות.

אחר כך ירדו השכנים וחקרו אותי. הם אמרו שהטבעות היו על השולחן כאשר הם יצאו, וכשחזרו נעלמו הטבעות, והיות ששהיתי אז בבית, אני היחידה שיכולתי לקחת אותן. בני הזוג החלו לאיים שיזמינו משטרה, ואני אמרתי שאיני מודה בגניבה. כעת אמי כבר האמינה לי, מפני שראתה את עקשנותי. הם הזמינו משטרה.

לא האמנתי שזה קורה לי. הגיע שוטר והחל לחקור אותי. הוא שאל שאלות, ואני עניתי שאכן שמרתי על הילדה, אבל בשום לא לקחתי את הטבעות ואף לא הבחנתי בהן.

השוטר אמר לאמי שגם אם הוא חושד בי, אין לו כל הוכחות ואין מה לעשות. את הדברים הללו הוא מסר לזוג הצעיר, שמאותו יום לא הזמינו אותי שוב לשמור על בתם, שהרי מי מזמין גנבת לשמור על הבת שלו?

עליי השפיע הדבר בצורה איומה. התחלתי להידרדר בכל התחומים: בתחום הלימודי, בתחום הרוחני ובתחום הנפשי. ידעתי שנעשה לי עוול, וכי אין אדם שמאמין לי. לא יצאתי מהבית, לא ראיתי חברים.

כעבור חודש הגיעה השכנה לאמי ואמרה לה שהם מצאו את הטבעות. באותו יום היא הסירה את הטבעות במקום כלשהו, וחודש לאחר מכן הגיעה לשם שוב והבחינה בפתק שבו נכתב כי במקום זה נמצאו טבעות. השכנה אמרה לאמי שהיא ובעלה מתנצלים, והם אף קנו לי ארנק במתנה. אמי שמחה מאוד והביאה לי את הארנק. ברגע ששמעתי את הסיפור, שאלתי את אמי: "מדוע הם אינם מתנצלים בפניי? אין להם אומץ? מדוע לא הלכו למשטרה לבטל את התיק? להאשים אותי הם יכלו בלי בעיות, וכשנודע שאני זכאית, הם הפכו לביישנים?"

זרקתי את הארנק בכעס רב מהחלון, עד כי אמי חשבה שהשתבשה דעתי. ואולי זה מה שקרה באותו רגע. את כל הכעס והכאב שהיו מנת חלקי במהלך החודש האחרון הוצאתי על הארנק הזה. היום, כשאני נזכרת בכך, איני מבינה מנין הייתה להם החוצפה לקנות לי דווקא ארנק. אבל במחשבה שנייה, כל מה שהיו קונים היה מתקבל אצלי כחוצפה. לא למתנה שלהם נזקקתי.

את בקשת הסליחה שלהם הייתי צריכה. הייתי ממורמרת על אי הצדק, והתנהגתי בהתאם. גם לאמי לא היה מה לומר לי.